

Desenari porta-veu de l'Associació "Minerva,"
Defensor dels Interessos morals i materials d'Artá i sa comarca

Redacció i Administració

Quatre Cantons, 3 * ARTA

Any II

Deis treballs publicats ne son responsables els autors

N'os tornen els originals

Artá, (Mallorca) 3 de Agost de 1918

PREUS

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.

Any: . . . 3'00 »

Estranjer . . . . . Doble

Se paga
a la
bastreta

Núm. 47

Desfent un error

Creim convenient desier l'error en qu'encara n'hi ha qu'están sobre la propietat i representació de LLEVANT. N'hi ha qu'han propalat que aquest periódic era orga d'una camarilla determinada, que rebia subvencions per defençar certes idees o fer l'aleta a determinades persones, que conta amb una partida de protectors qu'el salven de la crissis económica que pateix avui tota la premsa. Com tot aixó es fals, en absolut, volém desier d'una vegada aquest error.

LLEVANT va sortir com a portaveu de l'Associació cultural «Minerva» i segueix assent ho encara, de manera qu'el President d'aquella entitat es el seu Director i únic propietari.

LLEVANT va sortir perque el poble d'Artá tengués un medi d'expressió del seu sentir, de la seua historia, del seu present i del seu pervindre. Perque en ell s'hi consignasen sempre els bategs de vida qu'aquell donás; mal per servir a cap camarilla de personalistes, ni a cap partit polític. Proposicions de ser així, n'ha tengudes, com ha tengut ofertes per seguir marcades tendencies polítiques i el seu Director-Propietari, els ha refusades a totes perque vol qu'el periódic, per modest que sembli sigui de tot el poble i en les qüestions propies d'aquest, no se deixi dur per eis apassionaments d'uns i altres.

¿Qué'l seu Director, te les seues idees polítiques, les seues cabories nacionalistes, etc, que moltes voltes se deixen traslluir amb la majoria dels números? Res te que veure aixó, quant es molt difícil trobar una persona verament desapacionada en totes les qüestions; mes el LLEVANT ha obert sempre les portes a totes les opinions sensates i a ofert les seues columnes a tots els qui, guardant les formes de la cortesia precises i no entrant en qüestions personalistes hajan volgut col·laborar en elles per defençar causes justes i nobles.

¿Perqué, idó, propalar noticies així, volguent presentar a LLEVANT com tendenció en les qüestions d'indole local?

Devem, idó, una volta més assegurar que LLEVANT ni reb ni ha rebut mai, cap subvenció de ningú; que LLEVANT no te protectors de cap casta, qu'el seu Director es l'únic qui talla i cus així com vol en lo referent a la

confecció literaria del periódic, sense rebre ni donar ordres a ningú; que la Llibreria Ferrer i Sureda, es l'editora del mateix, i única qui s'encarrega de pagar tots els gastos sense ajuda de ningú, com s'encarrega també de les cobrances, i si be es ver que determinades persones prometeren ajudar-li economicament, a pesar d'haver saldat, en déficit els contes del primer any i se veu amb una forta ruixada damunt p'el segón, no ha demanat ni rebut subvenció de cap classe.

Creim qu'aixó es clar i llampant i que ningú quedarà en duptes en aquesta qüestió. I si n'hi ha cap que no hu cregui que hi posi els dits i sabrà quin estar hi fa.

Una volta fetes aquestes manifestacions; volém que's sápija que si LLEVANT hagués de mudar de posició, si'l cas arribás, els primers qui hu sabrien serien els lectors perque nos agraden les coses clares. Seguirem per ara la deria de dir el nostre criteri en les qüestions qu'al poble atanyen sense tenir en conta els personalismes ni les opinions dels demés, defensarem la noble causa de l'Instrucció dins el poble, enaltirem la nostra llengua i literatura, i tot aquell qui coneguent mó i sense esperar de noltros que li ferém l'aleta, per res, vol ajudar-nos a portar la creu del sacrifici tant en la part literaria com en la económica, que s'acosti i será ben rebut, i tots aquells que no trobant en noltros campanyes personalistes i de baixa intenció, s'en allunyen. Deu les do bon vent, que noltros seguirem servant als lectors com fins aquí, amb criteri qui se bassi en la veritat i la justicia.

A. F.

DESDE CADIZ

PROEMIO

No voy a hablaros de la Cádiz histórica, para ello me encuentro poco documentado y mi pereza y escasez de tiempo me impiden ir a la rebusca de viejos papelotes que necesariamente deben existir en los archivos de la ciudad. Lo que yo pudiera decirnos de su historia, desde que la llamaron Gades los fenicios hasta hoy que la llaman Cádiz los legítimos andaluces, mejor que yo digo os podría ilustrar cualquier cronista de sus glorias, cualquier historiador.

Tampoco os hablaré de Cádiz geográfica, ni de su vida industrial y comercial, pues poco autorizada es mi voz para hacerlo, y desmedrado mi criterio en tales cuestiones para apreciarlas en su valor exacto. No voy tampoco a hacer os una enumeración incolora de sus jarafies, pascos y monumentos; no, mis modestas crónicas, y perdonad lo pomposo del nombre para tan pobres apuntes, van a ser, al menos a ello irán encaminadas, impresiones personales, íntimas, apuntes tomados de la vida misma.

Y con tu venia lector y pidiendote perdón anticipado, a ello voy.

EL ENEMIGO

No le busqueis en la oscuridad sucia de esos callejones que tanto abundan en Cádiz, ni en el puerto entre las telarañas de sombra que malamente desgarran un reflector; no le encontrareis tampoco entre la pillería estrosa de los arrabales, ni entre el hampa de los mozos que pululan en los muelles y estaciones.

El salado cronista de A. B. C., Fernandez Florez, flor y nata del hispano humorismo, lamentabase jeremiáticamente de la escasa cortesía de las pulgas de la Bella Easo para con los distinguidos veraneantes. Pronosticaba, en un cuadro dantesco, la completa destrucción de la ciudad cantábrica: describía el éxodo de innumerables familias acosadas por los voroces insectos.

Profundamente lamentamos no poseer la de Homero, (tenemos que contentarnos con el guitarra cascado de Capincho famoso cantaor de flamenco jondo), para cantar en épicas estrofas las hazañas de... (Con solo pronunciar el nombre temo herir la susceptibilidad y atacar los nervios de alguna lectora; sépase sin embargo que los héroes de mi epopeya no son pulgas; es algo mas gordo, sobre todo pica mucho mas fuerte, con ensañamiento.)

Ciudadano que ganas el pan con el sudor de tu frente, que después de llevar todo el día unido en el carro de trabajo, te retiras al hogar, que la suerte o la fortuna te depararon, con un dolor de riñones mas que regular, con una jaqueca que hace confundir los faros con los guardianes de orden público; tú que caminas a buen paso, llevándolo de la ilusión de encontrarte con una cama muñida donde halén alivio tus dolores y descanso tus fatigas, detente; no sabes la que te esperu.

Aben-Amar

Recordaran els nostres lectors dels elogis que fribudarem an aquesta obra dramática anònima de que n'es autor el nostre amic D. Daniel Cano quant l'extrenà allà per l'Abril en el nostre Teatre Principal amb èxit esclatant la Companyia palmessana dirigida p'en Fuster.

Avui novament nos n'ocupam amb motiu de l'impressió de l'obra que curiosament s'ha feta en l'impremta de n'Antoni Homar d'el Pont d'Inca. I si elogis nos va mereixer quant la representació encara més ni hem de dar davant la lectura de l'obra. Hi ha obretes així que representades, si els actors saben fer-les lluir les donen vida i les remunten, de manera qu'al llegir-les després, queda un desilusionat, perque moltes vegades la redacció es de lo més groñera i xavecana.

No passa aixó amb *Aben-Amar* de la que duptam en dir si nos agrada encara més lletgida. El vers es molt flúit i correcte i l'argument tan interessant qu'una volta comensada la lectura s'ha de acabar l'obra d'una tirada.

Repetim la mes coral enhorabona a son autor tot agraint-li l'exemplar amb que nos ha obsequiat.

Correspondencia

C. Ll.—Rebudes les 5 pessetes per material escolar. Les vostres patriótiques paraules donen consol. Llástima sien tants pocs els qui sentin així.

J. Ll.—Escriure versos poéticos es més difícil de lo que feis contes. Seguiu fent treballs en prosa i provau el vers sense frissar de publicar-ne.

Dr. Centeno.—A veure si sovintetjarán les vostres cròniques. Sempre trobaréu un momentet entre vostres treballs.

Programa

DE LES FESTES QUE EN HONOR A SA PATRONA

La Verge de St. Salvador

Se celebrarán els dies 5 6 i 7 a la nostra vila

DILLUNS DIA 5

Ai horabalka, a les 8 i mitja Reple de camy aues i solemnes Completes a la Iglesia Parroquial. A les 10 Revetla tradicional a la Piaçeta del Santuari, en que s'amollará un gran castell de focs artificials, música, les clàssiques xeremis i espléndida il·luminació elèctrica.

DIMARS DIA 6

A les 9 del matí, Música t. escant carrers. A les 10 i mitja, acompanyada a l'Ofici Major a la Parroquia en que predicarà D. Jaume Sastre Pvre. A les 12 i mitja, grans corregudes an el Cos de persones i bestiar amb el premi ordinari de cada any, i además com extraordinaris hi haurá: Un premi major a les corregudes d'honos en les que hi podrán pendre part tant els del poble com els estrangers i consistirà en 15 pessetes. P'els honos de la vila s'en correrá una altra que tindrà un primer premi de 10 pessetes i posteriorment un segon de 5 pessetes. També hi haurá un premi extraordinari de 15 pessetes per les corregudes de cavalls.

Al decapvespre a les 4, Completes en el Santuari de N.ª Sra. i després música en el terratet i el típic i tradicional ball de la Cisterça que se'ns sembla serà enguany molt bonmat. Ai vespre; Música a la Piaçeta del Conquistador i Ball de pagés.

DIMECRES DIA 7

A les 8 del matí. Tresca carrers per la mateixa Banda; a les 10 i mitja, acompanyada a St. Salvador aont se dirá l'Ofici major. A les 12 i mitja, grans corregudes an el Cos, de persones i de bestiar amb els premis acostumats.

Al capvespre a les 4 i mitja música, cuanyes i corregudes de bicicletes; El vespre a les 10 Revetla i música a la Piaçeta del Conquistador.

CRÓNICA

DE CANOSTRA

Ha visitat la nostre Redacció el celebrat tenor d'aquesta Comarca D. Jeróni Lliteres, nabot de Mossén Jeróni Ginart Pvre. natural d'Artá, el qual ha passat una temporada a Madrid aont ha lograt grans èxits i fama. Amb aquest motiu hem tengut ocasió de veure el n.º de «La Mañana» corresponent al 12 d'aquest més que li dedica un calurós elogi i publica son retrato.

Tot li sia enhorabona i Deu vulla que sos èxits se succeequin un al altre.

Ha vengut de Barcelona ha passar la temporada estival aquí el distingidíssim advocat, col·laborador de «Llevant» i bon amic nostre D. Montserrat Sancho Lliteres amb sa Sra. Esposa; igualment ha venguda D.ª Camila Boisen Vda. de Blanes amb sa família. Les desitjam felis i llarga estada entre noltros.

Segons diuen hi ha ja uns quarnts casos de febres; son pocs els anys que durant la temporada estival no mos visiti aquest hosta tant terrible. Es hora que nos ocupem d'esvair tots els medis d'infecció, llevar porcs de la població, llevar aigos embassades, privar el tiranè de brutes p'els carrers, etc.

S'ha escampada la boia de que hi ha molt de maragat entre els retgadors del nostre Ajuntament, i fins n'hi ha qui esperen acon-teixements de resonancia. No sabem noltros lo que hi ha del cert en tots aquests rumors però ¡vaja! no trobau que seria una llástima que se torbás aqueixa «pau» aquest «só» i aquest esllanguiment de que disfrutam? No convé fer renou durant l'estiu que no mos desbaratassen la sesta.

Hem rebus el darrer n.º de «Novel·la Nova» que publica «Els rellotgats, Els Captaires i Els Vills» de la distingida escritora Catalana Dolors Monserdá de Maciá.

Son Preu 0'10 pts

Després de cruel i llarga malaltia suportada en cristiana resignació i havent rebut els Sants Sagraments morí el dia 27 del mes passat de Juliol D.ª Angela Ginart (a) Pansecola. Així l'enterro com els funerals han constituit una vera manifestació de dol. Rebi la seua família l'expressió del mes fondo sentiment especialment son germà D. Jeróni Ginart Pvre. i el seu nabot el nostro amic D. Antoni Lliteres Pvre. Vicari de la Trinidad.

Se troba malalta de bastanta delicadesa una fieta de D. Pere Amorós i de D.ª Aina Moragues, qu'es estada assistida amb tota cura p'els distingits metges D. Rafel Blanes i don Antoni Solivellas d'Artá i D. Enrig Cervera de Ciutat. Deu vulla que la milloransa per ella experimentada en aquets dies seguezca augmentant i fins a curar-se prontament.

Igualment se troba també fortament atacat de «grippe» D. Antoni Amorós fill de D. Rafel. Desitjariem que aquesta malaltia fos pasatgera i sigui ràpid el seu restabliment.

Dia 26 a Manacor el carreter Miquel Amorós (Sopa) tengué la desgracia de perdre una cartera aont duia un billet de cent pessetes; a pesar de la crida feta i altres gestions no ha pogut esser trobat el «trobador».

Hem sabut que a Buenos Aires va morir el Senyor D. Francesc Flaquer (a) Mangol propietari de la casa aon hi ha instalades les oficines de correus. D. E. P.

Han anat a passar la lluna de mel a Son Jaumell nostre distingit amic, el notable pintor D. Juan Antoni Fuster Valiente i sa distingida esposa, rebin la nostra mes coral enhorabona.

La setmana passada, va arribar a Ciutat procedent de Roma, nostre particular amic el R. P. Arnau Rigo T. R. el qual ha vengut per passar una temporada a la seva patria, li desitjam una estada agradable.

El diumenje dia 28 comensá el dia annigulat i haviat comensá a ploure com si fossim a l'ivern, el temps refrescá i va fer una savoreta.

El mateix dia les forses de carabiners qua presten el servici a la nostra costa, descubriren, escampats per la garriga de Sa Duaya d'abaix devora sa partió amb La Cova, 56 sacs d'arrós, els quals se diu, si estaven destinats a França, al capvespre les mateixes forses i empleats de l'arrendataria en trobaren 47 més, pels voltants de Ses Cases de Sa Duaya d'abaix tots los quals foren conduits a la Sala, per esser transladats després a Ciutat, pesaven 7000 rpicos de kilos.

Un comentari. Es trist que hi hagi gent amb tan poca conciencia, primerament el perill de que siguin agafats i segon, la poca consideració a la comuñitat i a ells mateixos que se tiren dins la fam embarcant els queviures que tantafalta fan. El poble tot s'ha alegrat d'aquesta presa i tot hom veuria amb gust el castic dels contraventors de la llei, per aixó seria molt convenient que el public procurás fer denúncies, es precis que noltros mateixos mos convertiguem amb policies, ja que el problema se complica per moments i hei va el nostre bon estar les autoritats també es necessari que redoblin la vigilancia, més si tenim en conta que la nostra costa es molt apropiat per satisfacer les ambicions dels poc escrupulosos.

An el Govern i Governador de la província les toca, amb acabar la recolecció, fer un reconta de lo cullit i veure lo que s'ha escapat per exigir responsabilitats, ja que les estadístiques, si son veritat, sirán un bon punt de partida.

El servici d'automovils torna anar anorri, si el poble no fa el proposit de no viatjar mai més amb tals trastos estam condemnats a mal servici perpetuu; una diligencia amb un cavall serveix el correu i passatge de Manacor a Capdepera i du viatge per dos, i n'hi ha que ho veuen i h's poren corretjir, i callen, estam condemnats a burla continua, es el nostre modo de esser, inconscient, incivil... inepte per tótes les manifestacions de la vida.

El dia 17 d'aquest mes ha mort a Nova York l'Exm. Sr. D. Josep de Diego Martínez, ilustre president de la Cambra de diputats de Puerto Rico Director de son Institut Universitari i Catedratic de Dret Romá del máleix.

Casat amb una ilustre dama descendient de la nostra vila D.ª Georgina Blanes filla de D. Rafel Blanes que viu a Palma, visistó ja poc la nostra Illa deixant en ella moltes simpaties.

La seua figura ha pres molt de valley com a notable jurisconsult, escritor ilustre i expert politic. Els elements espanyols trobaren sempre en ell un entusiasta defensor.

Sentim molt la seua mort i acompanyam amb el sentiment a tota sa familia especialment al seu sogre D. Rafel Blanes i demés parents qu'aquí viu.

A. C. S.

D. Rafael Q. Blanes

M E T J E

Enterat de que s'ha escampat pel poble, la noticia, de que ell no admet partits, fa present an el públic d'Artá que s'ha establert amb les mateixes condicions d'abans, això es, admet partits i tindrà sempre el seu despatx obert per ben servir an el públic en carrer el del Sol, núm. 5.

Llegas, te desnudas y te metes en el lecho; apagas la luz. Queremos suponer, tememos esa condescendencia, que transcurren cinco minutos sin que pase nada de particular. De pronto te estremeces como si te hicieran cosquillas; por tu epidermis ha circulado algo así como un ferro-carril ellipsoide. Nuevo estremecimiento; esta vez no es el ferro-carril; es la aguja. Das dos vueltas en la cama y entonces ¡Oh entonces! Ciudadano tu te rascas. Estás perdido.

DR. CENTENO

El fracàs de les esquerres

Tot hom recorda l'aparatosa retirada de les esquerres del Parlament, poc abans de la seva dissolució. El motiu era útil... no valia la pena de fer el forondo amb la seva bèlica actitud. Tothom les vegé la tela.

Però qui més les ho vegé foren les masses obreres d'Espanya qu'en altra temps i en altres circumstàncies s'haurien esvalotades i haurien promogut tal volta vagues intents de revolta. Més, aquesta vegada el fracàs es estat complet, perquè els obrers donant prova de senyalesa no s'han seguit al carrer i no han volgut secundar la seva actitud, i tot, perquè han comprés que la dels parlamentaris esquerrans no era sinó un cop d'efectisme. Els saben qu'avui està regint els destins nacionals un govern veritat que se preocupa del bé d'Espanya i dels interessos de tots, i sobre tots, i sobre tot que treballa, treballa de ver perquè aqueixa surti del de adent estat que els passats governs, ajudats dels mateixos esquerrans, l'havien conduida, i han comprés que quant se treballa de term i en bona fe, no es hora de promoure esvalots, i... les han fet el buit.

El fracàs es estat inesperat. Els altres anys les bastava anunciar un mitin durant la calor estival promoure un incident entre els obrers d'una fàbrica qualsevol, perquè el foc prengué increment i semblés emençar acabar amb la nació. Enguany el foc no ha pres, s'ha intentat moure vagues en tres o quatre punts, però tot s'ha arretglat en quatre dobès i un menut.

Es d'esperar qu'aqueixa sensata actitud de les masses obreres espanyoles, perdurará i mai més voldrán deixar-se dur d'els efectismes de unes minories qu'han demostrat no voler la regeneració d'Espanya, sinó qu'aspiren sola a una revolució anárquica en la que el poble es mati al carrer, mentres ells estàn d'uns vels caus, per sortir després a caniar victòria i encimbellar-se damunt ses ruines.

FLAMA

- De Consums -

N'hi ha qui mos han retret de que encara no hajem parlat en serio sobre aquesta qüestió qu'avui te el poble preocupat. Ja sabem que casi sempre aquest s'afecta més al viu, quant més li toquen la bossa.

Cal, idó, que noitros a pesar de haver contemplat, com diuen, els toros desde la barrera, a pesar de no haver volgut mesclar-nos-hi en res ni per res, prenguem també cartes en l'assunto, ja que a tots mos pertoca, i més no volém que es diga qu'en una qüestió qu'es de vida o mort per l'economia municipal hem defugit d'aportar el nostre granet d'arena a calmar els apassionaments i bastir la fortalesa de l'hizenda local qu'es la font de tota millora pública qu'aquí s'haja d'intentar.

Sense passió de cap classe, mirats el repartiment d'enguany i el d'anys enrera, amb tota sinceritat hem de confessar que creim el nou repartiment sobre utilitats, un pas en avant. Al manco amb tota seguretat podem dir qu'en ell no hi brillan les rancunies de partit, les consideracions als amics, els odís personals i de classe i els apassionaments polítics que foren sempre notats en els antics repartiments de consums. Encara qu'el d'enguany no puga dir-se perfet ni de molt, no creim que ningú s'atrevesca a desvirtuar la bondat d'aquest i a anyori el dels anys passats.

Ara que no s'hajen sufrides moltíssimes equivocacions en la confecció del nou, que la fixació de signes exteriors no haja estada desgavelhada, que al senyalar renda al edificis habuats per sos propietaris no s'hajen equivocats de mitj a mitj, qu'els estims de moltes finques i riquesa rústica no siguin perfets, tot aixó tampoc ho negariem perquè a primera vista se noten ja bastantes equivocacions.

Més, ¿basta qu'en una obra tant delicada, tant complicada i tant trascendental s'hi notin defectes, per garrafals que sien, per desvirtuar-la, renegar d'ella i procurar fer-la mal be?

No, no de cap manera. Aquesta obra, com tota la reorganització de l'hizenda municipal que com hem dit es la bassa de la prosperitat pública d'Artá, ha de ser obra de tots, tots l'hem de voler millorada i tots hi hem d'aidar en lo que poguem. Per aixó no hem de voler que la comissió encarregada de fer els treballs preiminars sufresca les invectives iracundes de tot el poble, quant hi ha que regoneixe qu'ella ha obrat amb tota bona fé, i que son involuntaries les seves equivocacions.

Ara lo que cal fer es, suir per enguany el repartiment per ella arretglat i de moment, amb tota urgencia procedir a sa correcció per l'any qui ve. No falta sols mitj any per

acabar el present, i el temps curtetjará si no se comensa desde ara mateix; per aixó anam a indicar tres medis que creim d'eficacia per resoldre aqueixa qüestió i fer de qué el repartiment surt amb la major perfecció posible.

El primer es, cridar una assemblea de totes les forces vives de la població a fi de que se confeccionin, se discutequen i s'acordin entre tots unes basses fixes que sevesquin de punt de partida per determinar les quotes que cada individu ha de pagar al Municipi. D'aquesta assemblea en podría surtir anomenada, una Junta o Comissió de consums que s'encarregás de estudiar tots els treballs preparatoris ja fets p'el repartiment d'enguany, corregis els defectes o equivocacions que se tropiguen i assessorada amb la comissió vella fassi el repartiment per els anys vinents.

Aquesta Junta hauria d'estar integrada per elements de totes les fraccions polítiques encara que no tenguin representació en el municipi.

El segon procediment es, cridar el poble en fracció, per gremis o classes v. g. una de propietaris grossos, altre de petits, altra de pagesos, altra de comerciants, altra de menestrals i altra de jornalers. Que cada gremi o classe sentás les basses per l'estim de les utilitats de tots els qui perteneixen a la seva, i anomanás cada una, un o dos individus d'ella per formar part de la Junta o comissió de que hem parlat en l'apartat anterior; i venguessen obligats, tots els d'aquell gremi, a proposar e indicar sempre a sos representants els defectes o equivocacions, que més endavant se poguessin trobar. Creim qu'aquest medi es el més democrátic i tal volta el que pogués esvair tot recel, respecte dels apassionaments dels qui componguin la Comissió o Junta de Consums.

El tercer es obrir una informació pública que podría fer-se damunt la premsa, dels medis qu'es considerin millors per la confecció dels nous repartiments; de les basses que podrien servir de punt de partida p'els mateixos i dels defectes de que se ressent el d'enguany.

En aqueixa informació podrien dir-hi el seu parer totes les persones que volguessen i la Comissió actual en vista dels parens de la majoria, obraria en consecuencia mirant sempre el be general.

Per de pronta, posam les columnes de LLEVANT a disposició de tots els qui vulguin expressar la seva opinió en aquest assunto i creim qu'es un dever de tots ajudar als nostres representants a fixar un criteri que els orienti per l'esdevenidor. Sino, si tots callam, no tindrém dret a noves queixes encara qu'els futurs repartiments adolesquen de semblants defectes qu'el passat.

LLUCH ARDENT

BIBLIOGRAFIA

El n.º extraordinari que publicá *La Veu de Mallorca* dedicat a l'eximia poetessa mallorquina na Maria A. Salvá es realment un monument. Presentat amb tota elegancia encloú els parlaments que foren en el dinar d'honor que's celebrá dia 3 a Ciutat els ilustres mestres D. Joan A. cover i D. Joan Rosselló de Son Fontesa ademés d'un canenti de poesies i troços de prosa dels millors escriptors catalans contemporanis. Ocupen les páginas centrals el retrat de la poetessa festejada i la seva poesia *Després de la festa*. Es amb una paraula digue apateosis del hom natge. *La Reducció de La Veu* mereix l'honorabona.

GRAN COLMADO ARTANENC d'en GUIÉM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BARATO

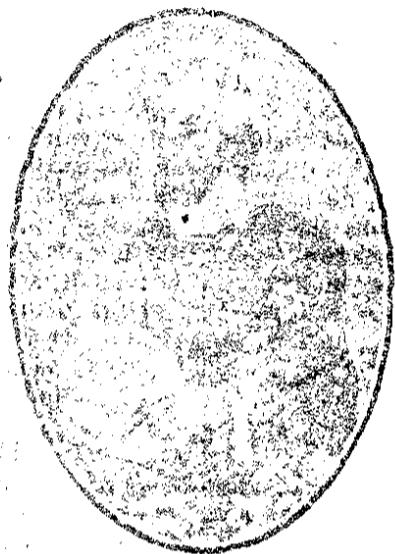
Comestibles de tota casta, licors, dolces, galletas, etc., etc. • Grandiós surtit de Perfumeria

Aquesta casa es s'unica depositaria dins Artá del ANÍS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: **CARRE de PALMA, 3 - ARTA**

S'agencia Bujosa (a) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsvol encàrrec se li fassa per ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artá: Carré de Palma, núm. 3 • Despaig a Palma: Estanc d'es Banch de s'Oll

Grandes Almacenes

: *San José* :

de
Yda. Ignacio Figuerola

Sastreria Camiseria Merceria Zapateria Pañeria
Laneria Pañoleria Lenceria
Géneros de Punto Sederia, Articulos para Viaje
OBJETOS DE REGALO

Depósito de máquinas parlantes
— PATHEFONO —

PRECIO FIJO
Brodo, 7 9, 11. Ba.no, 118 ☎ Teléfono, 217

Disponible

NO COMPREU CAFÉ
que no psscu abans per s bofig d'en
JAUME CABRER
que'l té bo i fresc
Allá heí trobareu tota casta de
comestibles i e tot preü
ARROS, VERDURES, PATATES, etc.
Carré de Antoni Blanes Juan - Antea Puput

FARMACIA
DE
Llorens Garcies
OBERTA A TOTES HORES
vins i alzarops meulcinals
Alzarops de cuos del Dr. Morey
preparat amb erba ouquera d'ARTA
PLASSETA D'ES MARXANDO

GRAN BOTIGA
AMB GENERO DE TOTA CASTA I A TOT PREÜ;
— CALSAT FI I DE MODA —
A CANA VIVES
CARRÉ DE PARROQUIA, 1

CAP BOTIGA
VEN EN MILLOS CONDICIONS QUE SA D'EN
Juan Vicens (a) Jan
Tota casta d'articles, comestibles, galletas, etc.
ES REPRESENTANT DE SA PERFUMERIA
L. GAGGIO
TE DEPOST DE MAQUINES DE COSIR
PAPPI I AUCONS
Com també tota casta d'instrumentos musicals. Bandurrias, Guitarras, etc.
DIRECCIÓ: ALCAIOT, 3

Ebanisteria
Magatzem
de motbles
D'EN
Miquel
Morey
Parroquia, 7
- ARTA -

RONDAIES
DE MENORCA
per
Andreu Ferrer
Un volum 2 Poses
en 4.
DEMANAUES A LA LIBRERIA DE
FERRER I SUREDA
ARTÁ
En aquesta dministració
podreu encarregar
tota casta de
IMPRESOS
Se serveixen amb prontitut

LIBRERIA, PAPALERIA
i GENTRE de SUSCRIPCIONS
DE
Ferrer i Sureda
Aqui trobareu paper de tota casta a la mesuda i en gros, plies,
llibretes, tintes, Mapicaria, etc. etc.
llibres escolars i relligiosos
— A PREU DE CATALEG —
s'encomanda de tota casta en tota puntualitat
QUATRE CANTONS, 3 ARTA

Ensaimades i Panets
En lloch se troben millós que a la
Panaderia Victoria
ESFORNOU
DE
Miquel Roca Castell
El sa botiga heí trobareu
sempre pans, panets,
galletas, bescuits,
rollets, i tota casta de pasticeria
TAMBÉ SE SERVEIX A DOMICILI
Netejat, prontitut, i economia
DESPAIG Carré de Palma 3 bis. ARTA